НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Нов **брой 244** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 244

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ НА СВЕТИЯ ВЛАДИКА НИКОЛАЙ СРЪБСКИ ЗА 21-ВИ МАЙ

1. **Свети цар Константин и царица Елена.** Родители на Константин бяха цар Констанций Флор и царица Елена. Флор имаше още деца от друга жена, но от Елена имаше само Константин. Три големи борби поведе Константин, когато стана цар: една срещу Максенций, тиранин в Рим, друга срещу скитите на Дунав и трета срещу византийците. Преди битката с Максенций, когато Константин беше измъчван от съмнения в успеха си, яви му се посред бял ден един блестящ кръст на небето, цял окичен със звезди, а на кръста беше написано: с това побеждавай. Царят удивен нареди да изковат голям кръст, подобен на този, който му се яви, и да го сложат начело на войската. Със силата на кръста той извоюва славна победа над превъзхождащия го числено противник. Максенций се удави в река Тибър. Веднага след това Константин издаде знаменития Едикт в Милано от 313 година да се прекратят гоненията на християни. Като победи византийците, той изгради великолепен престолен град на Босфора, който от тогава се нарече Константинопол. Но преди това Константин тежко се разболя от проказа. Жреците и лекарите го съветваха като лекарство да се къпе в кръвта на заклани деца. Но той отхвърли това. Тогава му се явиха апостолите Петър и Павел и му казаха да потърси епископ Силвестър, който ще го излекува от страшната болест. Епископът го посвети във вярата Христова и го кръсти и проказата изчезна от тялото на царя. Когато в църквата

настъпи раздор заради сеещия разединеност еретик Арий, царят свика I вселенски събор в Никея през 325 година, където ереста беше осъдена и се укрепи Православието. Света Елена, благочестивата майка на царя, беше голяма ревнителка на вярата Христова. Тя посети Иерусалим и намери честния Кръст Господен, и изгради на Голгота църква на Възкресението и още много други църкви по Светите земи. На осемдесет години тази свята жена се представи пред Господа, през 327 година. А цар Константин надживя майка си с десет години и почина в мир на шестдесет години в град Никомидия. Тялото му беше погребано в църквата на Светите Апостоли в Цариград.

2. **Преподобни мъченик Пахомий.** Родом от Малка Русия. На младини е бил заловен от татарите и продаден на един турчин кожар като роб. Прекарва в робство

двадесет и седем години, в мястото Усаки в Мала Азия. Бил е потурчен насила. Отива в Света гора, замонашва се и прекарва дванадесет години при манастира на свети Павел. Решава да пострада за Христа. Неговият старец, духовникът Иосиф, го изпраща в Усаки, където Пахомий се явява на бившия си господар като християнин в монашески одежди. Турците го подлагат на мъчения, след това го хвърлят в тъмница и накрая го посичат на 8 май 1730 година на самия ден на Възнесение. От неговата кръв и от мощите му са станали много чудеса. Погребан е на остров Патмос в църквата на свети Иоан Богослов. Така този малоруски селянин стана мъченик и венценосец в царството Христово.

3. **Преподобна Елена Дечанска (3 юни)**. Преподобна Елена Дечанска е сестра на Стефан

Дечански. Почива в мир в средата на XIV век и е погребана в манастира Дечани, където нейните мощи се намират и до днес. Неин портрет се пази в църквата в Горни Матеевац при Ниш.

На Константина царя се кръст светъл яви,
Константин го видя и Бога прослави.
Знамение беше кръстът на Сина Божий,
от знамението това по-прекрасно няма,
знамение на страдания и беди до време,
но и знамение на победа в края.
С това знамение, чудеса творящо,
Константин вървеше и навред победи.
Сред Рима на езичниците кръстогонители
той кръста висок издигна, на Спасителя славата.
Онуй, що три века беше чупено и ругано,
сега за Рим стана голямо и свято!
Три стотин лета кръстът оплюван беше,
в кърви се на светци земята къпеше.
Царства и царе, надменни и омразни,
сломиха се редом, на тръст слаба подобни.
А знамението кръстово несломено остана
и на света светеше дивно и славно.
Константин го позна и по-високо издигна го,
затова и името му в календара има го.

РАЗСЪЖДЕНИЕ

Че порокът е нещо срамно и грешно, виждаме и по това, че той винаги се крие и всякога си слага маската на добродетел. Св. Иоан Златоуст чудесно казва: „Порокът няма свое собствено лице, а взема назаем лицето на добродетелта.” *Затова и Спасителят е казал: дохождат в овча кожа, а отвътре са вълци грабители* (Мат. 7, 15). Наречи лъжеца лъжец, крадеца крадец, убиеца убиец, блудника блудник, клеветника клеветник и ще ги ожесточиш. Наречи пък който искаш човек: почтен, честен, всеотдаен, искрен, справедлив, съвестен и — ще го ощастливиш и удовлетвориш. Пак по Златоуст казвам: „Добродетелта е нещо естествено у човека, докато порокът е нещо неестествено и лъжовно.” Ако някой човек бъде хванат в порок, той бързо оправдава този си порок с някоя добродетел, облича го в одеждата на добродетелта. И наистина: порокът няма свое собствено лице. Също както и дяволът, бащата на порока!

СЪЗЕРЦАНИЕ

Да съзерцавам Бога и Светия Дух като вдъхновител, вдъхновяващ ни с правда, мир и радост, и то:

1. как Той е вдъхновявал с правда, мир и радост всички любители на правдата Христова,
2. как Той е вдъхновявал, а и до днес вдъхновява, с правда, мир и радост всички страдалци за правдата Христова.

БЕСЕДА

за децата Божии

Самият Дух свидетелства на нашия дух, че ние сме деца Божии (Рим. 8, 16)

Онзи, който има в себе си Дух Божий, — само той има и свидетелство, че е дете Божие. Без Духа Божий го няма и свидетелството. Нито пък цялата вселена може да даде такова свидетелство. Самата вселена, без Духа Божий, за какво друго ни свидетелства, освен за това, че ние сме нейни роби, нейна жертва, която тя безмилостно поглъща. Безбожниците всъщност са мислели точно така. Богоборците от нашите дни — не мислят ли и те така? Мислят. Защото наистина, трудно е за човек, който не е познал Христовия Дух, Духа Божий, Свидетеля Небесен, да се откъсне от тази мисъл. Не приехте духа на робството, казва същият апостол. А кой е този дух на робството? Всеки друг, освен Духа Божий, който Христос Господ изпрати на онези, които Го обичат. Единствено Духът Божий Всесвети е дух на свободата и осиновяването.

О щастие, о мир, о радост, когато Духът Божий се засели в очистеното човешко сърце като лястовица в гнездото си! Тогава надеждата отваря стотици порти във вселенската тъмница, и нашата прегръдка, по-широка от вселената, се отваря към Някого, който е по-голям и по-милосърден от вселената. Към кого? Към Отца! И тогава ние зовем:

Авва, Отче!

Свидетелството за Бога, което идва през очите, може да събуди у нас съмнението дали и ние сме чеда Божии. Но свидетелството, което идва при нас от сърцето, от Духа Божий, не оставя ни най-малко съмнение. Тогава Бог свидетелства за Бога. Какво съмнение може изобщо да има тук? И ни милва Бог, Духът Свети, в самото сърце на нашето същество. Какво съмнение може

да има тук? Няма съмнение; и тогава ние знаем и чувстваме съвсем сигурно, че Бог е Отец, а ние сме чеда Божии. Ничии слуги, ничии роби, а — чеда Божии.

О Господи Боже, Дух Свети, всели се в нас и остани с нас като Свидетел на Троицата и на Царството, като Свидетел на безсмъртния Рай. На Теб слава и хвала вовеки. Амин.

Превод от сръбски : Димка Савова

(На български език за Слава Божия, за целите на Духовно-просветния Център при храм " Св.прор. Илия ")

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 243** на Енорийски лист **"Благовестие".** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 243

РЕПОРТАЖ ЗА ВТОРА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА – ТОМИНА НЕДЕЛЯ, В ХРАМ „СВ. ПРОРОК ИЛИЯ"

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Днес, на Томина неделя, св. Литургия отслужи протойерей Димитър Москов.

В **Неделното училище за пораснали** възобновихме заниманията си, след двуседмична Великденска ваканция. Излизайки от църква, след празничното богослужение, ние с учениците поведохме разговор на тема Пасхалната радост от благата вест за Възкресение Христово. Преподавателят-богослов Веска Илиева запозна учениците накратко с живота и делото на свещеномъченик Евсати Янков от Чепеларе, изповедник за вярата и наш съвременник, чиято блажена кончина станала в Пасхалната нощ на 1952 г.

В Неделното училище за деца имахме занятие с игри навън.

Децата разказаха впечатленията си от Великденската нощ, за радост са били с родителите си в храма. Разучавахме думите на тропаря на Пасха.

Играхме отново на „Дама”, вече с всички правила – за напреднали.

В Социалната кухня днес дежурство дадоха Иво, Мони и Евгени. С помощта на група доброволци екипът успя да приготви вкусна агнешка чорба. Нахранени бяха общо 390 човека. Доброволците подготвиха и зеленчуци за замразяване.

Бяха раздадени даренията от дрехи.

Дежурният екип благодари на всички, които се включиха в процеса по приготвяне и раздаване на храната на нуждаещите се хора.

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 242** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 242

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ НА СВЕТИЯ ВЛАДИКА НИКОЛАЙ СРЪБСКИ ЗА ГЕРГЬОВДЕН

1. Свети великомъченик Георги. Този славен и победоносен светител беше роден в Кападокия като син на богати и благочестиви родители. Баща му пострада за Христа и майка му се пресели в Палестина. Когато порасна, Георги стана войник, а на двадесет години достигна до чин на трибун и като такъв беше на служба при цар Диоклециян. Когато този цар започна страшното си гонение срещу християните, застана Георги пред него и смело изповяда, че и той е християнин. Царят го хвърли в тъмница и заповяда да стегнат краката му в пранги, а на гърдите му да сложат тежък камък. После нареди да го завържат на колело, под което имаше дъски с големи пирони, и да го въртят така, докато цялото му тяло не стана една голяма кървава рана. След това го закопаха в ров така, че само главата му беше над земята, и го оставиха в рова три дни и три нощи. След това по някакъв магьосник му даде царят смъртоносна отрова. Но при всички тези мъчения Георги непрекъснато се молеше на Бога и Бог го изцеряваше в един миг и го спасяваше от смърт за голямо удивление на народа. Когато и един мъртвец възкреси с молитвата си, тогава мнозина приеха вярата Христова. Сред тях беше и жената на царя Александра, и главният жрец Атанасий, и земеделецът Гликерий, и Валерий, Донат и Терина. Най-накрая осъди царят Георги и своята жена Александра на посичане с меч. Блажената Александра издъхна на лобното място преди посичането, а св. Георги беше посечен през 303 год. Чудесата, които се случиха на гроба на св. Георги, са безброй. Безброй са и случаите, когато той се е явявал насън и наяве на мнозина, които са го споменавали и са призовали неговата помощ, от онези времена та до ден-днешен. Заради пламналата си любов към Христа Господа на свети Георги не му беше трудно да остави всичко: и чин, и богатство, и царски почести, и приятели, и целия свят. За тази любов Господ го награди с венец на неувяхваща слава на небето и на земята и с живот вечен в Своето царство. А още го надари Господ със сила и власт да помага в беди и неволи на всички онези, които го славят и неговото име призовават.

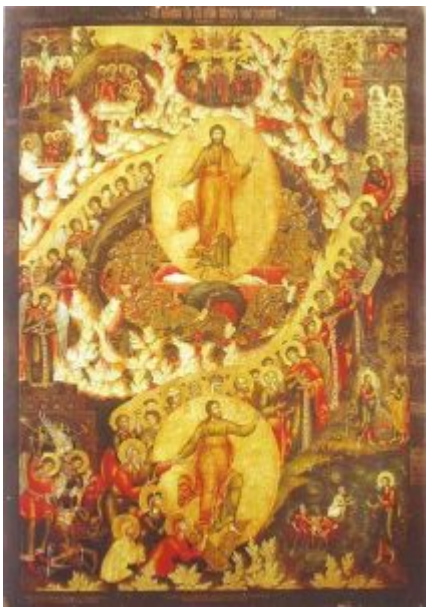
2. Свети мъченик Лазар Нови. Този новомъченик, Лазар, беше родом българин от Габрово. Като младеж остави родния си край и отиде в Анадолия. В едно село, Сома, пазеше Лазар овцете. Но като християнин предизвика гнева на турците срещу себе си и един ага го хвърли в тъмница. След дълги мъчения и нечовешки изтезания, които Лазар посрещна геройски от любов към Христа, този млад мъченик бе убит на 23 април 1802 год. , на 28 години. Господ го прие във вечните Си селения и го прослави на небето и на земята. Над мощите на св. Лазар се случиха многобройни чудеса.

Свети Георги, на коня висок,
от змея избави девойката,
на копието му знамение кръстно –
оръжие свято, непобедимо;
с това оръжие змея порази,
на баща ù девойката здрава върна,
Самия Бог с добротата си дари,
с венец на славата му се Бог отплати.
Свети Георги със сърцето юнашко
богатството си цяло на сиромаси раздаде,
а честта светска и славата отхвърли.
Зарад името победно на Христа
мъчения прие, мъки доброволни,
тялото си съкруши, за да спаси душата,
Самия Бог с добротата си дари,
с венец на славата му се Бог отплати.
Георги, свят и победоносен,
и днес с копието кръстознаменно ходи,
правдата брани, неправдите наказва.
Който го вика с вяра и плач,
който го моли с покаяние душевно,
свети Георги към него на помощ се втурва.
Георги Бога с добротата си дари,
с венец на славата му се Бог отплати.

РАЗСЪЖДЕНИЯ

При едно народно вълнение в Цариград по времето на цар Константин озлобени хора отчупили носа и ушите на статуята на царя в града. Ласкатели пък многобройни бързо отишли при царя и уж с голяма погнуса, му разказали как бунтовниците са отчупили носа и ушите на неговата статуя и поискали от царя да накаже престъпниците с най-строго наказание. А великият този цар си опипал с ръка носа и ушите и казал на лъстителите: „Аз чувствам, че носът и ушите ми са здрави и читави!” Лъстителите се засрамили и си отишли. С такова царско великодушие трябва и ние всички да понасяме обидите от другите. И още: с особена предпазливост да слушаме обвиненията срещу други хора, които наши ласкатели ни съобщават. А пък винаги трябва да изповядваме пред Бога и пред самите себе си, че ние сме заслужили с греховете си и много по-големи обиди от онези, които ни се отправят.

СЪЗЕРЦАНИЕ

Да съзерцавам възкръсналия Господ Иисус Христос, и то:
1. как Неговото възкресение е начало на нов и светъл ден в историята на човешкия род;
2. как Неговото възкресение е моят мир, и силата моя, и възкресение на душата моя още докато съм в тялото си.

БЕСЕДА
за пробуждането на чистия разум

„Това е вече второ послание, що ви пиша, възлюбени; в тия две послания с напомняне пробуждам вашия чист разум”(II Петр. 3, 1).

Виждате ли, братя, с каква цел апостол Петър пише своите послания? Да пробуди у хората чистия им разум! Апостолът смята това за главно. И наистина, тъкмо това е главното. Защото, ако у всички хора се пробуди приспаният чист разум, няма да остане нито една човешка душа на земята, която да не повярва в Исуса Христа, Господа, която да не Го изповядва като разпънатия и възкръснал Спасител на света и която да не прибегне съкрушено към покаяние за греховете си, сторени под влияние на нечистия разум. Нищо така не отдалечава от Евангелието, както нечистият разум. Кое прави човешкия разум нечист? Грехът. Както млякото, което, когато в него сипят отрова, става цялото отрова, така и разумът човешки, когато в него влезе нечист грях, цял става нечистотия. Всеки грях е нечистотия; всеки грях прави разума на човека нечист, мътен, отровен. Цялото знание, което нечистият разум има, е нечисто. Като мътните и замърсени образи на предметите в мътното и замърсено огледало. За чистия всичко е чисто, казал е другият върховен апостол. Докато Адам е имал чист разум в Рая, цялото му знание за Твореца и за творението е било ясно и истинно. Но грехът е помрачил и неговия разум и разума на неговите потомци. Онзи, райският, чистият разум на безгрешния човек не е мъртъв, а тлее приспан у хората под греха. Трябва само да го събудим и тогава той безпогрешно ще доведе човека при Христа. Затова апостолът поема като свой дълг да събуди у хората този първоначален, чист, ясен, прозорлив, от Бога даден разум. О братя мои, да помогнем за събуждането на хората на светия апостол, който се разпъна с главата надолу на кръста заради своята проповед, да му помогнем поне с това, което засяга нас самите, и да събудим всеки своя чист разум. И когато всеки от нас стори това, ще видим, че всички имаме

един разум. Защото чистият разум е един, докато нечистите — легион!
О възскръснал Господи, събуди Ти в нас чистия разум по молитвите наТвоя свят апостол Петър. На Теб слава и хвала вовеки. Амин.

Превод от сръбски : Димка Савова

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 241** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 241

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ НА СВЕТИЯ ВЛАДИКА НИКОЛАЙ СРЪБСКИ ЗА ВЪЗКРСЕНИЕ ХРИСТОВО

> *“И като мина събота, на разсъмване, в първия ден на седмицата, дойде Мария Магдалина и другата Мария да видят гроба. И ето, стана голям трус: защото Ангел Господен слезе от небето, пристъпи, отвали камъка от вратата гробни и седеше върху него; видът му беше като светкавица, а дрехата му – бяла като сняг; и пазачите, уплашени от него, се разтреперика и станаха като мъртви. Ангелът се обърна към жените и им рече: не бойте се; зная че търсите разпнатия Иисуса; няма Го тук: Той възкръсна, както беше казал; дойдете, вижте мястото, дето е лежал Господ, и идете скоро, та обадете на учениците Му, че Той възкръсна от мъртвите, и ето, преварва ви в Галилея; там ще Го видите. На, казах ви. И като излязоха бързо из гроба, те със страх и радост голяма се затекоха да обадят на учениците Му. А когато отиваха да обадят на учениците Му, ето, Иисус ги срещна и рече: радвайте се! А те се приближиха, хванаха се за нозете Му и Му се поклониха; тогава Иисус им казва: не бойте се; идете и обадете на братята Ми, да идат в Галилея, и там ще Ме видят. Когато те отиваха, ето, някои от стражата, като влязоха в града, обадиха на първосвещениците за всичко станало. И тия, като се събраха със стареите*

и се съветваха, дадоха на войниците доста пари и рекоха:
кажете, че учениците Му дойдоха нощем и Го откраднаха, когато ние спяхме, и ако за това стигне слух до управителя, ние ще уталожим гнева му, и вас ще избавим от грижи. А те взеха парите и постъпиха, според както бяха научени. И тая мълва се носи между иудеите и до днес."

(Мат. 28,1-15).

Господ Иисус Христос е погребан в Гетсиманската градина в една пещера, която запечатаха с голям камък и поставиха пред нея стража. В неделя, на третия ден след Разпятието, слезе ангел Господен и раздроби камъка на входа на пещерата и Иисус Христос излезе навън и възкръсна. Лицето на ангела беше като светкавица, а дрехата му бяла като светлина. Войниците се уплашиха и избягаха, викайки: "Христос възкръсна!" Когато на сутринта жените мироносици дойдоха да видят Христовия Гроб, завариха го празен и ангел им каза да отидат в града и да обадят на останалите, че нашият Господ е възкръснал от мъртвите. Те веднага го послушаха и отидоха да разгласят тази радостна вест на всички. И от тогава хората започнаха да се поздравяват с думите: "Христос Воскресе" и "Воистина Воскресе". А дори и днес, след 2000 години, ние се поздравяваме с тези същите думи. Възкресение е най-големият християнски празник, защото на този ден Иисус Христос, нашият Господ Бог, възкръсна от мъртвите, победи смъртта и на всички хора, от прародителите Адам и Ева, дари вечен живот. Заради голямото значение на това събитие всяка неделя през годината е посветена на Възкресението и всяка се смята за една малко Възкресение. Това е подвижен празник и се празнува след еврейската Пасха на първата неделя след пълнолуние, което се пада на самия ден на пролетното равноденствие, или непосредствено след него. Най-рано може да се падне на 4 април, а най-късно на 8 май (по новия календар).

Тропар (глас 5):
Христос воскресе из мертвих, смертию смерт поправ, и сущим во гробех живот даровав.

Великденски яйца

При християните има обичай за Възкресение (Великден) да се приготвят боядисани и шарени яйца, върху които се рисуват християнски символи и се изписва поздравът: "Христос воскресе." Според Преданието този обичай произхожда от времето на Христовото Възкресение и Възнесение. И по-точно: следовницата на Иисус Христос, Мария Магдалена отишла, след Христовото Възнесение, в Рим да проповядва Евангелието. Когато излязла пред цар Тиберий, поздравила го с думите: "Христос воскресе" и му подала подарък, боядисано яйце, а по неин пример християните продължили тази практика да боядисват и рисуват яйца.

С великденското яйце се представя образно Възкресението и как от мъртвилото възниква животът. Защото само по себе си яйцето е мъртъв предмет, но под влияние на топлината, като го сложат под кокошката, в него се развива живот и се излюпва живо пиле, което със силата си разбива своя гроб – черупката, и излиза на бял свят, както и Иисус Христос е оживял и от

гроба е възстанал. Червеният цвят е цвят на радостта, заради това радостно събитие, и символизира Божествената природа на Христос; това е цветът на Божествената любов. По традиция възкресните яйца се рисуват срещу Велика събота. Съществуват многобройни местни обичаи, свързани с украсяването (рисуването) на възкресните яйца. Във водата, в която се варят яйцата, се сипва и осветена водица.

Народни обичаи

Домакинята събужда рано домашните – да се умият с вода. На църква се отива рано, на утренята и на Възкресната Литургия, носят се яйцата, от които една част се раздава в църквата, а друга след богослужението – на съседи, приятели, роднини, пред църквата. Където няма църква, хората по селата се събират около "записа" (дървен обреден кръст). Тук е идвал свещеникът, тук са се раздавали яйцата, чупел се е козунакът, за пръв път се е блажело, а мъжете се уговаряли за литията, която на другия ден се носи около селото. Обичаен е поздравът "Христос воскресе – Воистина воскресе", и той се използва през цялата следваща седмица. Като свърши службата в църквата, мъже, жени, деца, празнично облечени, сядали около нея или по близките ливади, ако времето е хубаво. Тук заедно с яйцата се ядяло всичко от бялата блажна храна и печено месо. Пиели се ракия и вино, играели се хора́, хо́рата пеели и се веселели.

В Горна Пчиня всяко село си правело събор, на който за пръв път след няколкоседмичен пост се играели хора и се пеели песни. На сутринта в селата на южна Сърбия най-напред се взема "комка" – причастяват се, като всички домашни са се облекли тържествено и са "повторили" за Възкресение някоя част от дрехите си или цялото си облекло. " Комка " се вкъщи; първо домакинята приготвя ресни от дрян, коприва и здравец и потапя всичко това във вино заедно с парченца от великденския козунак. След това идва семейният обяд, а след това младежта отива на "въртележка", която представлява твърдо закрепен стожер, на който се слага дълга греда. На двата края на гредата са забити по два вертикални клина, за които играчите се хващат, а с корема си се облягат на самата греда. Двама играчи тичат и въртят гредата или просто някой застава в средата и ги завърта. За да може въртележката да се върти по-лесно, върхът на гредата се намазва със сок от стъблото на млад кукуряк. Докато едните се въртят, другите играят на челик или на топчета, хващат се на хоро и пеят разни подходящи песни.

В Левач и Темнич се казва: "Възкресението е до обяд червено, а от обяд нататък зелено" и "До обяд в яйца, а след обяд в коприва", защото Възкресение се падало в дни, когато в селата било време на най-голям пролетен недоимък, след зимата и преди да дойде новата реколта, така че нямало достатъчно хляб за ядене.

Децата се радват много на Възкресение и на червените яйца, с които се чукат. Чието яйце се счупи, той губи и се предава на оногова, който има по-силното яйце. Първото боядисано яйце се пази в къщата една година и се нарича "хранител на къщата". Жителите на Срем месят специален великденски сладкиш, който наричат "буздован" (боздуган), а в Шумадия се нарича "витица" (халка, пръстен). Домакинът разчупва тази витица на софрата с обеда и я раздава на всички, като казва: "Всичко да ни се кръсти и възкръсне".

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 240** на Енорийски лист **“Благовестие”.** Може да го намерите по-долу или да изтеглите от тук*

Енорийски лист – Благовестие, брой 240

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ НА СВЕТИЯ ВЛАДИКА НИКОЛАЙ СРЪБСКИ – ЦВЕТНИЦА

В този ден Иисус Христос, съпровождан от Своите ученици и от голямо множество народ, тръгна от село Витания за Йерусалим. Като стигна до село Витфагия, в подножието на Маслиновата (Елеонската – бел.ред) планина, каза на двама от учениците Си: “*Идете в селото, което е пред вас, и ще намерите веднага една ослица, завързана с магаренцето си; отвържете я и я доведете. И ако някой ви каже нещо, отговорете му: на Господ Му трябват! – и веднага ще ви ги дадат*“. Учениците сториха така, както им заповяда Христос, и като доведоха магаренцето, Той го яхна и на него влезе в Йерусалим. Слухът, че идва Спасителят, онзи, който е възкресил Лазаря, бързо се разнесе и множество хора тръгнаха с Него. Едни Го срещаха с палмови клонки в ръка, други хвърляха дрехата си на пътя, откъдето Той щеше да мине, трети режеха дървени клонки и ги хвърляха на пътя. Когато Иисус Христос се възкачи на Маслиновата планина, тези, които го съпровождаха, извикаха: “Осана на Сина Давидов! Благословен е, Който иде в името Господне, царят Израилев!” Но Иисус през целия път беше натъжен и когато слизаше от планината, хвърли поглед на Иерусалим в долината, заплака и рече: “*О, Йерусалиме! Ако знаеше, особено в този ден, в какво е твоето щастие; но сега е скрито от твоите очи. Защото ще дойдат дни, когато ще те обградят враговете ти от всички страни и ще разбият тебе и твоите деца, и няма да оставят в тебе камък връз камък, защото не позна времето, в което беше посетен*“. Всичко това ставаше преди самия празник Пасха, та в Йерусалим се беше събрал народ от много краища. Като видяха влизането на Иисуса в Йерусалим, мнозина се запитаха: “Кой е този?”, а от тълпата хора отговориха: “Иисус, пророк от Назарет Галилейски”. Подир това Христос влезе в храма, където имаше недъгави и сакати, смили Се над тях и ги изцели

всичките. Сред народа и децата настана голямо въодушевление и Му викаха: “Осана, на Сина Давидов, на Царя Израилев!” Като слушаха това, приближиха се до Него някакви фарисеи и Му казаха: “Чуеш ли това, що тия казват?”, на което Той им отговори: “*Не сте ли чели никога: от устата на малки деца и на пеленачета си издигна хвала*“. През целия ден Иисус Христос държа проповеди в храма, а вечерта се върна с учениците Си във Витания.

Тропар (глас 1):

Общее воскресение, прежде Твоея страсти уверяя, из мертвих воздвигал еси Лазаря, Христе Боже. Темже и ми, яко отроци победи знамения носяще, Тебе Победителю смерти вопием: осанна в вишних, благословен Грядий во имя Господне.

Начин на празнуване

В навечерието на този празник се отслужва вечерня, отслужва се лития с палмови или върбови клонки, които се освещават в неделя на утренята след четенето на 50 псалом, със специална молитва и поръсване с богоявленска водица. Клонките се държат през годината до иконата за славата на дома. Канонът за празника е написан от Козма Маюмски – йерусалимец (средата на VIII век) и е смятан за най-красивия канон на този прекрасен поет. Събитието на Христовото влизане в Иерусалим се представя на икона по следния начин: Христос язди магаренцето, до Него вървят учениците Му, а народът разстила по пътя Му одеждите си и хвърля клонки.

Народни обичаи

В навечерието на Цветница девойките и децата отиват в полето и берат цветя. Най-често – едрите цветове на маргаритата, за да бъдат красиви и едри; дрян, за да бъдат силни; теменужки, за да ухаят и да бъдат привлекателни; върбови клонки, всички да се развиват добре. Тези цветя не се внасят в къщата, а се слагат в съдове с вода в двора да пренощуват. Понякога цветята се потапят във вода със златни или сребърни пръстени, а после децата се мият с тази вода. По-рано в цяла Сърбия е имало обичай на този ден хората да се разхождат окичени с цветя. И до днес се е запазил обичаят момъкът да направи от набраните цветя специален букет, в който всеки цвят има своето значение, и да го занесе на девойката. По това какви цветя има в него, или от кои има най-много, девойката разбира чувствата на момъка.

В Шумадия момците и девойките се събират на мегданите и кръстопътищата и си даряват един другиму цветя, като всеки цвят има някакво специално значение. Тук всички се шегуват и се смеят, но никой не играе хоро и не пее, защото е пост. Отиването на църква в ранни зори е разпространено в Херцеговина, докато в Попово поле сутрин набират повечко млечка, с която се накичват оборите и кошарите. От празника Цветница до Петдесетница не се берат цветя.

В Сърбия Цветница се празнува и като народен празник, защото на този ден през 1815 година водачът на Второто сръбско въстание, Милош Обренович, вдига при църквата в Таково народа срещу турците.

Превод от сръбски: Димка Савова